خبر

باید به پرونده‌کوی سرعت داده می‌شد

حجت‌الاسلام محسنی‌اژه‌ای خبر تعلیق سه مقام قضایی مرتبط با پرونده کهریزک را تایید کرد. به گزارش فارس، محسنی‌اژه‌ای در حاشیه برگزاری مراسم گرامیداشت سالروز شهادت شهید لاجوردی در واکنش به اطلاعیه وزارت اطلاعات که اتهام جاسوسی حسین موسویان را روشن و بارز توصیف کرده بود، تصریح کرد: دادگاه در مورد موسویان حکم صادر کرده و همان زمان چون وی نسبت به حکم صادره اعتراضی نکرده لذا حکم قطعی است. محسنی‌اژه‌ای همچنین خبر تعلیق سه قاضی پرونده کهریزک را تایید کرد. وی درباره پرونده کوی دانشگاه نیز اظهار داشت: این پرونده در دادسرای نظامی تهران رسیدگی می‌شود، البته بنده هم گفته بودم که باید به این پرونده سرعت بیشتری در رسیدگی‌ها داده می‌شد. اما با پیگیری‌هایی که از سوی رئیس قوه قضائیه و توسط هیات سه نفره دستگاه قضایی شده است، این پرونده در حال حاضر از وضعیت مناسبی برخوردار بوده و روند تحقیق در حال حاضر خوب است. دادستان کل کشور اضافه کرد: پرونده اگر احتمالاً متهمین متعددی داشته باشد، مرجع رسیدگی به تشخیص قاضی می‌تواند به متهمین مرتبط هم رسیدگی کند. در حال حاضر نظر قاضی پرونده این بوده که چون مسائل مهم در صلاحیت وی بوده است، لذا او می‌تواند موارد جانبی را هم خود رسیدگی کند.

کوی در سایه کهریزک

اولین دوشنبه بعد از برگزاری انتخابات ریاست‌جمهوری دهم بود که برخی از منابع نیمه‌رسمی خبری از کشانده شدن درگیری‌هایی که پس از انتخابات رخ داده بود به کوی دانشگاه تهران دادند. بنابراین گزارش‌ها در پی اعتراض شبانه دانشجویان عده‌ای که با عنوان «لباس شخصی»ها از آنان یاد می‌شد وارد کوی دانشگاه تهران شدند که این ورود به درگیری فیزیکی با دانشجویان معترض انجامید. در حالی که نحوه و تلفات این درگیری میان تایید و تکذیب‌ها سرگردان بود، علی لاریجانی رئیس مجلس با «ناگوار» خواندن حوادث کوی دانشگاه تهران بر برخی از شایعات مهر تایید زد و البته هیاتی از پارلمان را مامور رسیدگی به این حادثه کرد. الیاس نادران، حمیدرضا کاتوزیان، علی عباسپورتهرانی، علیرضا زاکانی و کاظم جلالی از اعضای هیاتی بودند که بنا بود با ریاست محمدحسن ابوترابی‌فرد نایب‌رئیس مجلس این هیات را هدایت کنند. اگرچه در خلال این حادثه، فاجعه کهریزک نیز به وقوع پیوست اما حادثه اول در سایه حادثه دوم کمرنگ شد. اگرچه دیگر کمیته مجلس که مامور بررسی و رسیدگی پرونده کهریزک بود در نهایت گزارشی در صحن علنی مجلس قرائت کرد و حتی از آمرین حادثه هم نام برد اما کمیته حقیقت‌یاب مجلس که ماموریت داشت حادثه شبانه کوی دانشگاه را پیگیری کند اعلام کرد گزارش‌اش را در جلسه غیرعلنی خواهد خواند چراکه به گفته برخی نمایندگان، منتقدان اجازه قرائت گزارش در صحن علنی مجلس را ندادند. در شرایطی که مسوولیت فرمان و مجوز ورود به کوی از سوی هیچ کسی پذیرفته نشد یکی از رسانه‌های غربی فارسی‌زبان فیلمی مستند از شب حمله به کوی را منتشر کرد؛ فیلمی که در کمیسیون امنیت ملی مجلس هم به نمایش درآمد. اگرچه افکار عمومی همزمان به دنبال دو حادثه کوی و کهریزک بودند اما اطلاع‌رسانی از کوی دانشگاه به حداقل ممکن کفایت شد. آخرین اطلاع‌رسانی در این باره به ۹ تیرماه سال جاری برمی‌گشت که سازمان قضایی نیروهای مسلح در اطلاعیه‌ای نتایج رسیدگی به پرونده‌های متهمان کوی و کهریزک را اعلام کرد؛ اطلاعیه‌ای که از قصاص دو نفر از متهمان کهریزک و اعلام مجرمیت ۳۳ نفر در حمله به کوی دانشگاه خبر می‌داد. بنابر این اطلاعیه «به دنبال وقوع اغتشاشات در خردادماه سال ۱۳۸۸ در کوی دانشگاه و تخریب اموال عمومی و درگیری آشوبگران با ماموران انتظامی، جهت کنترل اوضاع و جلوگیری از اغتشاش و تخریب اموال عمومی، ماموران انتظامی با رعایت مقررات وارد کوی دانشگاه تهران می‌شوند.» بنا بر این اطلاعیه «در این اثنا عده‌ای افراد متفرقه و غیرمسوول وارد کوی دانشگاه شده و با اغتشاشگران درگیر شدند و متاسفانه بعضی از آنان وارد خوابگاه‌های دانشجویی شده و تعدادی از دانشجویان را مورد ضرب و شتم قرار می‌دهند و به اموال عمومی و خوابگاه‌های کوی و لوازم شخصی دانشجویان خسارت وارد می‌آورند.» سازمان قضایی نیروهای مسلح تاکید کرد: «به دنبال وقوع این حادثه تلخ که موجب تاثر شدید مقام معظم رهبری شد، سازمان قضایی نیروهای مسلح در جهت انجام وظیفه قانونی خویش و با اخذ گزارش از مراجع ذی ربط، از جمله دبیرخانه شورای عالی امنیت ملی، مسوولان دانشگاه تهران و دفتر نمایندگی ولی فقیه در دانشگاه تهران ، بر اساس ابلاغ ویژه پیگیر موضوع شده و پرونده‌ای جهت رسیدگی به اتهامات عوامل ضرب و شتم دانشجویان و تخریب اموال عمومی و شخصی، همچنین عوامل اصلی اغتشاش و آشوب در کوی دانشگاه تشکیل می‌شود. در این ارتباط تحقیقات جامعی از سوی دادسرای نظامی تهران انجام شد و تعدادی از متهمان شناسایی شده و تحت تعقیب قرار می‌گیرند. البته این بار هم اخبار متهمان کوی در سایه متهمان کهریزک کمرنگ شد تا اینکه هفته گذشته اخباری مبنی بر تعلیق مسوولان قضایی مرتبط با کهریزک در رسانه‌ها مطرح شد؛ خبری که دیروز از سوی محسنی‌اژه‌ای مهر تایید دریافت کرد. البته این بار غلامحسین محسنی‌اژه‌ای در پی اظهارات مقام معظم رهبری از پیگیری پرونده کوی خبر داد. حال باید منتظر ماند و دید نتیجه بررسی‌های قضایی در این باره به کجا خواهد رسید و آیا در این اثنا گزارشی که عده‌ای از نمایندگان از مدت‌ها پیش وعده‌اش را داده بودند در صحن علنی مجلس قرائت خواهد شد.

خبرگزاری رسمی دولت پیشنهاد داد

تشکیل جلسه مشترک دولت و قوه قضائیه

گروه سیاسی: خبرگزاری رسمی دولت، ایرنا پیشنهاد داد مجلس و دولت نشست مشترکی را برگزار کنند. به گونه‌ای که این خبرگزاری روز گذشته در گفت‌وگوهای جداگانه با نمایندگان مجلس با محوریت توصیه به دستگاه قضایی برای نشست با دولتمردان بر این موضوع تاکید داشته است: «حال که دولت و مجلس برای رفع اختلافات خود نشست مشترک برگزار کردند، نشست‌های مشابه میان سایر قوا اعم از قوه قضائیه و مجریه برای رفع اختلاف و کدورت‌های احتمالی مفید است.» نشست دولت و مجلس پس از گذشت پنج ماه از سال جاری روز دوشنبه برگزار شد. بر همین اساس روز گذشته ایرنا در گفت‌وگوهای جداگانه با نمایندگان مجلس نظرشان را در مورد برگزاری نشست قوه قضائیه و دولت جویا شد. در همین راستا سخنگوی هیات‌رئیسه مجلس به دستگاه قضایی توصیه کرد با دولتمردان نشست مشترک داشته باشند.

ادامه از صفحه اول

سیل پاکستان و وظیفه ما

تردیدی نیست که میان ایران و پاکستان اختلافاتی سیاسی هم وجود دارد، اما برای تخفیف همین اختلافات باید از چنین موقعیت‌هایی استفاده کرد. این اختلافات ظرفیت آن را دارند که بیشتر یا کمتر شوند، رفتار خود را باید به گونه‌ای تنظیم کنیم که زمینه برای بهبود بیشتر روابط با مردم و دولت پاکستان فراهم شود، به ویژه مردم پاکستان که به صورت سنتی و مذهبی علایق زیادی نسبت به مردم و فرهنگ ایران دارند.

ناگفته‌های سوءقصد به وزیر اسبق ارتباطات

ادامه از صفحه اول

نیم ساعت طول کشید تا برانکارد را بیاورند. نیروی امدادی پشت در بود و اجازه ورود نداشت. به هر حال ناهماهنگی از این جهت اتفاق افتاد که شاید طبیعی هم بود چون در دانشگاه معمولاً از این اتفاق‌ها نمی‌افتد. حدود یک ساعت طول کشید تا به بیمارستان برسیم که البته در این میان من هوشیاری کاملی نداشتم تا این حد متوجه می‌شدم که داخل ماشین هستم. اینکه چقدر گذشت و از چه مسیری می‌رویم و... را متوجه نبودم، به هر حال این همه آن چیزی بود که اتفاق افتاد.

-دوره درمان شما چقدر طول کشید؟

مجموعاً حدود سه هفته بیمارستان بودم. البته در دو مقطع بود، ابتدا ۱۵ روز در بیمارستان بستری بودم، بعد مرخص شدم و مجدداً عوارضی مشخص شد و به تشخیص پزشکم یک هفته دیگر در بیمارستان بستری شدم. به هر حال از نظر بحث پزشکی که بعداً سوال کردم یک ضربه زده شده بود اما این ضربه خیلی حرفه‌ای و کاری بوده و دقیقاً هم به قصد کشت بوده و نه اینکه فقط ضربه‌ای زده شود چون دقیقاً از قسمت جلویی تا پشت، جراحت دیده بود و به استخوان‌های پشت رسیده بود، شاید اگر ضربه امتداد پیدا می‌کرد از پشتم خارج می‌شد.

به هر حال لطف خدا بود چون پزشکان قطع امید کرده بودند زیرا یکی از شاهرگ‌های اصلی پاره شده بود و متوجه نشده بودند و هنگام عمل شاید حدود ۲۴ واحد خون تزریق کرده بودند و بعد توانستند آن خونریزی را کنترل کنند. آن طور که می‌گویند در یک مقطعی وضعیت بحرانی شده بود و پزشکان فکر می‌کردند نشود کاری کرد اما به لطف و خواست خدا اتفاقی نیفتاد.

-آقای دکتر بحث‌های مختلفی در مورد ضارب صورت گرفت. عده‌ای می‌گفتند انگیزه‌های شخصی وجود داشته و در پاسخ به صدماتی که در دوره وزارت شما به او وارد شده، چنین کاری کرده اما خبرهایی که از سوی اطرافیان شما به ویژه از سوی خانواده‌تان منتشر می‌شد چیزی غیر از این بود. می‌خواهم از خودتان بشنوم که واقعیت امر چه بود و به چه دلایلی این سوءقصد اتفاق افتاد؟

والله ما اطلاع دقیقی نداریم. آن طور که اطلاع داریم ایشان الان در زندان است و ما از طریق معاونت حقوقی دانشگاه پیگیری کردیم و خود دانشگاه هم شکایت کرده است.

-شما شاکی نشدید؟

ابتدا شکایت کردم اما بعد معاونت حقوقی از ما خواستند اگر شکایتی داریم اعلام کنیم. الان هم من شاکی هستم و هم خود دانشگاه ولی هیچ اطلاعی به ما نداده‌اند و هیچ تماسی هم نگرفته‌اند که بگویند اصل واقعه چه بوده یا بعد چه اتفاقی افتاده و انگیزه فرد چه بوده. اینکه می‌گویند مساله شخصی بوده، خب قطعاً و مسلماً شخصی نبوده چون به هر حال کار شخصی معنایش این است که من یک معامله‌ای با کسی داشته‌ام یا ضرری به کسی زده‌ام. مثلاً خانه‌ای را معامله کرده‌ام که طرف مقابل ضرر کرده یا کسی طلبی از ما دارد که می‌شود مساله شخصی، اما اگر طرف با وزارت ارتباطات در زمان وزارت من مشکلاتی داشته که دیگر مساله شخصی به شمار نمی‌آید بلکه به خاطر مسوولیت‌ها بوده است. با اطلاعاتی که با رجوع به پرونده‌ها به دست آوردیم از آنجا که من این فرد را نمی‌شناختم، هیچ ذهنیتی درباره او نداشتم، نه این فرد را می‌شناختم و نه او را دیده بودم و حتی آن داستانی که طرح کرده بود به گوشم نخورده بود.

-آیا آن داستان واقعی بود؟

بله، داستان تا حدودی واقعی بود. چون ما به پرونده‌های مخابرات رجوع کردیم و این اتفاق در یکی از مراکز شهرستان کرج افتاده بود. این فرد حدود ۹ هزار تومان از مخابرات طلب داشته و فکر می‌کرده است که به هر حال حقش ضایع شده، پنج خط تلفن از مخابرات خریده بوده و می‌دانید که از وقتی تلفن به اسم شخصی می‌شود مبلغ آبونمان برایش می‌آید، منتها ایشان معتقد بوده که نباید این مبلغ را که مجموعاً ۹ هزار تومان بوده بپردازد و ظاهراً درگیری لفظی میان این فرد و مدیر آنجا به وجود می‌آید. درگیری‌ای صورت می‌گیرد و او ضربه‌ای به مدیر مذکور می‌زند و شکایتی علیه او توسط مخابرات استان تهران صورت می‌گیرد زیرا این مسائل مربوط به شرکت‌ها می‌شود تا وزارتخانه. این فرد را دستگیر می‌کنند و به حدود سه چهار ماه زندان محکوم می‌شود، البته ظاهراً محکومیت او دو سال بوده که به دلیل جانباز بودن در تجدیدنظر به سه یا چهار ماه تخفیف پیدا می‌کند.

به هر حال به نظر نمی‌رسد طلب ۹ هزار تومانی آن هم بعد از چند سال (ظاهراً پرونده مربوط به سال‌های ۸۲ و ۸۳ بوده است) انگیزه‌ای باشد که فرد بیاید و چنین کاری کند. قاعدتاً اگر کسی بخواهد چنین کاری هم انجام دهد باید قبلاً مکاتبات زیادی با ما انجام می‌داد یعنی اگر تا این حد مساله حاد بود باید ما تا حدودی در جریان قرار می‌گرفتیم. این چیزی است که ما از طریق دوستانی که در مخابرات بودند و به سوابق رجوع کردند به دست آوردیم ولی ایشان در زمان حادثه در زندان بوده و در چند روز مرخصی که از زندان می‌گیرد، می‌آید و این کار را انجام می‌دهد، حالا اینکه چرا زندانی ایشان تا این حد طولانی شده ما چندان اطلاعی نداریم. به هر حال در سه چهار روزی که در مرخصی بوده این اتفاق صورت می‌گیرد و ما واقعاً نمی‌دانیم انگیزه چه بوده ولی مسلماً مشکل شخصی نبوده و آن اطلاعیه که داده شد اطلاعیه خوبی نبود؛ آن هم از طرف دانشگاه .

-به نظر شما چرا آن اطلاعیه از طرف دانشگاه صادر شد و توجیه‌شان چه بود؟

در همان پرس و جوی اولیه‌ای که از فرد در اتاق نگهبانی و حراست انجام داده بودند، آن فرد چنین حرف‌هایی زده بود که البته نباید به صحبت‌های آن فرد استناد می‌شد و نیاز به زمان بیشتری وجود داشت. شاید یک یا دو ماه لازم بود تا واقعیت و انگیزه ضارب مشخص شود اما در آن زمان خیلی سریع جمع‌بندی شده بود. فکر کنم در مدت یکی دو ساعت جمع‌بندی شد که چه اتفاقی افتاده و انگیزه چه هست. شاید یک مقدار جو ملتهب دانشگاه بر این بیانیه تاثیر داشت چون چنین اتفاقی در دانشگاه تاکنون سابقه نداشته است. به هر حال نکته منفی این حادثه همین بود که یک محیط علمی و دانشگاهی را به چنین مساله‌ای آلوده کرد چون چنین مسائلی به محیط امنی که باید هر دانشگاهی داشته باشد لطمه می‌زند. جو دانشگاه ملتهب بوده و فضای کشور نیز یک فضای سیاسی است و شاید آنها خواسته بودند در همان ساعات اولیه فضا را یک مقدار آرام‌تر کنند ولی قاعدتاً باید در برابر چنین اتفاقی یک اظهار تاسف می‌کردند و می‌گفتند مسوولان دارند بررسی می‌کنند و اگر خبر خاصی بود مردم را در جریان می‌گذارند. به نظرم در صدور آن اطلاعیه تعجیل شده بود.

-ورود به دانشگاه‌ها به ویژه بعد از اتفاقاتی که در سال گذشته افتاد به سادگی حتی برای استادان و دانشجویان دانشگاه‌های دیگر مقدور نیست. دانشگاه صنعتی امیرکبیر هم با توجه به سبقه سیاسی که دارد چندان راحت نمی‌توان به آن وارد شد. یک فرد آن هم با سابقه‌ای که داشته چگونه امکان پیدا می‌کند که از انتظامات دانشگاه و دانشکده عبور کند. مسوولان انتظامات دانشگاه در این مورد چه می‌گفتند؟

من مستقیم با آنها صحبت نکرده‌ام اما خب یکی از نکات همین است که ایشان می‌آید و کارت شناسایی‌اش را می‌دهد به نگهبانی دانشگاه و بعد از حادثه هم کارتش را می‌گیرد و از دانشگاه خارج می‌شود و در دانشگاه دستگیر نمی‌شود، با اینکه درها را بسته بودند ولی ظاهراً قبل از آنکه درها بسته شود او از در دانشکده خارج می‌شود و از دانشگاه هم بیرون می‌رود.

-یعنی زمانی که ایشان با شما درگیر شدند و بعد که شما را منتقل کردند به اتاق کسی ایشان را دستگیر نکرد ؟

نه، چون به هر حال چاقو در دستش بوده.درست نمی‌دانم چگونه خارج شده. به نظر چاقوی شکاری‌اش را در غلاف می‌گذارد و از دانشکده خارج می‌شود. این طور که توضیح می‌دادند یکی از اساتید ایشان را دنبال می‌کند البته از دور و نه به نحوی که بتواند درگیر شود و یکی دو تا از دانشجویان وقتی ضارب از دانشگاه خارج می‌شود او را در خیابان رشت شناسایی می‌کنند و نگهبان‌ها را خبر می‌کنند و او را در آنجا دستگیر می‌کنند. در هر صورت ضارب خیلی خونسرد بوده و مشخص است برنامه‌ریزی‌شده برای این کار آمده بوده است.

-یعنی چه برنامه‌ریزی‌شده بوده؟

همین که به سادگی توانسته وارد دانشگاه شود زیرا به قول شما ورود به دانشگاه‌ها کار ساده‌ای نیست و احتمالاً او توانسته توجیهاتی را بیاورد که مثلاً با چه کسی کار دارد و چه کار دارد تا اجازه ورود بیابد.

-در مورد این توجیهات به شما اطلاعاتی ندادند؟

خیر، اطلاعی ندارم که چگونه وارد شده اما در لحظه برخوردش با من کاملاً در یک موقعیت مناسب کارش را انجام داد، در صورتی که اگر کسی بود که می‌خواست احساساتی عمل کند یا تعادل روحی نداشت قاعدتاً بدون ملاحظه حمله می‌کرد.

-شما به اتاق اساتید رفتید، چقدر در آنجا بودید؟

فکر کنم حدود ۱۰ دقیقه در آن اتاق بودم تا کارم را انجام دهم. ظاهراً در این مدت او آنجا نشسته بوده است. مجموعاً هم مکان و هم زمانی که انتخاب کرده بود، مکان و زمان مناسبی بود زیرا در آن ساعت کلاس‌ها تشکیل شده بود و راهرو خلوت بود و کسی در آنجا نبود. از لحاظ مکانی هم جایی بود که اجازه مانور را به ضارب می‌داد.

-ایشان از کجا می‌دانست که شما در دانشگاه صنعتی امیرکبیر تدریس می‌کنید، اتاق‌تان کجاست، چه برنامه‌ای دارید؟

ظاهراً خودش دانشجوی دانشگاه صنعتی امیرکبیر بوده، این واقعیت بود اما ایشان دانشجوی من نبود. در خبرها هم آمده بود که دانشجو بوده و با سهمیه رزمندگان نیز قبول شده و فارغ‌التحصیل هم شده بود، یعنی مشکل خاصی هم در این مورد نداشت.

-یعنی ضارب در مقطع کارشناسی مهندسی تحصیل کرده بود؟

بله، تحصیل کرده بود. حالا بیشتر از چند احتمال وجود ندارد. یک احتمال این است که بگوییم ایشان مشکلات روحی و روانی داشته.

-این موضوع تایید شده است؟

خیر، پزشکی قانونی این مورد را رد کرده است. قاعدتاً هم اگر کسی روانی باشد در زندان عادی نگهداری نمی‌شود بلکه در بیمارستان‌های خاص زیر نظر پزشک نگهداری می‌شود چون ممکن است در داخل زندان هم یک شخص روان‌پریش خطراتی را ایجاد کند. ظاهراً پزشکان این مساله را منتفی دانسته‌اند و گفتند در صحت کامل بوده است. در مورد مسائل شخصی هم بعید می‌دانم کسی به خاطر مسائل شخصی بعد از چندین سال چنین عملی انجام دهد که عواقبش را هم می‌داند ولی ظاهراً ایشان قبلاً هم مکاتباتی داشته و حس عدالت‌خواهی در او زیاد بوده و در مکاتباتی که با مخابرات و جاهای دیگر داشته هم گفته من یک فرد عدالتخواه هستم و... اما من انگیزه‌اش را نمی‌دانم چون با او صحبتی نداشته‌ام.

-تاکنون با او دیداری نداشته‌اید تا ببینید حرف و انگیزه‌اش چه بوده؟

به طور طبیعی اگر دادگاهی برگزار شود باید با هم روبه‌رو شویم یا اگر کسانی که از او بازپرسی و بازجویی می‌کنند لازم بدانند این کار صورت می‌گیرد. نباید من داوطلب این قضیه باشم اما اگر اتفاق بیفتد بحث دیگری است. در هر صورت اگر با هم مواجه شویم هم نمی‌توانیم سوال‌هایی در مورد جزییات داشته باشیم. این برمی‌گردد به اینکه مسوولان ذی‌ربط در این چند ماه که ایشان در زندان بوده آیا توانسته‌اند متوجه شوند که انگیزه ایشان چه بوده یا نه؟ در غیر این صورت تنها می‌شود حدس زد.

-گمانه‌زنی‌هایی مطرح شد مبنی بر اینکه ممکن است ایشان را اجیر کرده باشند و مسائل کلان‌تری وجود داشته باشد. نظر شما در مورد چنین گمانه‌هایی چیست؟

اینها همه یکسری حدس هستند.

-خود شما نظرتان چیست؟

من نمی‌توانم بگویم حتماً این است یا انگیزه دیگری است. واقعاً نمی‌شود چنین بحث‌هایی کرد، به هر حال اینکه من اطلاعاتی دارم طبیعی است. خب وزیر بوده‌ام، اطلاعات خوبی دارم. این مسائل بوده اما اینکه تا چه حد در این مساله موثر بوده قابل قضاوت نیست.

-از شما خواستند در مورد واگذاری سهام مخابرات نظر بدهید یا خودتان راساً اقدام کردید؟

خودم راساً اقدام کردم. البته من تنها نبودم بلکه خیلی از مدیران قدیمی و سابقه‌دار مخابرات نیز با این نحوه واگذاری افرادی رساندم که در تصمیم‌گیری‌ها موثر بودند تا شاید کمکی به کار شده باشد.

-اثر گزارشی که تهیه کردید، چطور بود؟

به نامه‌ای که من نوشتم توجه کردند اما در روند کار ندیدم اثری داشته باشد.

-قبل از این حادثه آیا تماس خاصی یا تهدیدی وجود داشت؟

نه، تماسی وجود نداشت. همین هم یک نکته مهم است زیرا اگر کسی کینه‌ای به این شدت داشت، قاعدتاً قبل از این اتفاق لااقل درخواستی می‌کرد و مثلاً می‌گفت شما باید جبران خسارت من را بکنید... ولی من واقعاً هیچ اطلاعی نداشتم و شاید اگر به من نامه می‌نوشت، خب طبیعتاً من ۹ هزار تومانش را می‌دادم، اصلاً سودش را می‌دادیم، رقم بزرگی که نبود. اما ظاهراً آن طور که خودش در برخی مکاتبات اعلام کرده بود از زاویه عدالتخواهی بوده که باید حقوق افراد رعایت شود و بحث پول و ... نبوده است.

-الان پرونده در چه مرحله‌ای است، بازپرسی یا ...

هیچ اطلاعی ندارم، الان ایشان همچنان در اختیار پلیس امنیت است ولی یکی از گله‌هایی که می‌شود از مسوولان کرد این است که چرا تماسی نداشته‌اند و چرا اطلاع‌رسانی درست نکرده‌اند. اتفاقاً شایعات وقتی بیشتر رواج پیدا می‌کند که اطلاع‌رسانی دقیقی صورت نگیرد. حداقل اگر خود ما را در جریان می‌گذاشتند وقتی شما سوال می‌کردید، می‌گفتم چنین اتفاقی افتاده. این کار بسیاری از سوالات را برطرف و از شایعه‌سازی جلوگیری می‌کند. من هیچ اطلاع خاصی ندارم، هرچند روال و قاعده این است که با کسی که مضروب شده تماس می‌گیرند و او را در جریان بازجویی‌ها قرار می‌دهند. شاید هم رعایت حال من را کرده‌اند و به خاطر رعایت مسائل پزشکی تماس نگرفته‌اند.

-یعنی بعد از مضروب شدن شما هیچ تماسی وجود نداشته است؟

نه، از اول تا الان تماسی نگرفته‌اند. البته روزهای اول آمده بودند بیمارستان و از اطرافیان و خانواده‌ام سوالاتی کرده بودند اما با خود من تماسی نداشته‌اند.

-شما خودتان هم پیگیری نکردید که ببینید شکایت‌تان به کجا رسیده؟

چون ما از مراجع حقوقی دانشگاه پیگیری می‌کنیم آنها هم اطلاعی جزیی‌تر از آنچه من به شما گفتم، ندارند. چون هنوز پرونده به دادگاه نرفته و بحثی هم که در اختیار پلیس امنیت باشد معمولاً اطلاعاتش کمتر بیرون می‌آید. به هر حال اطلاع خاصی وجود ندارد.

-اصلاً پرونده‌ای تشکیل شده است؟

بله، پرونده تشکیل شده و ایشان در زندان است، تا این حد را اطمینان داریم.

-یعنی بازداشت است یا دارد دوره محکومیتش را می‌گذراند؟

نه در همین ارتباط بازداشت است. باید به دادگاه برود تا احتمالاً برایش محکومیت تعیین کنند اما هنوز به دادگاه نرفته است.

-شما عنوان ترور را برای این حمله مناسب می‌دانید؟ چون آن روزهای اول در سایت‌ها از چنین عنوانی استفاده می‌شد.

این دیگر بر عهده شماست که عناوین را درست استفاده کنید.

-خود شما چه نظری دارید؟

نمی‌توانم در این باره نظر بدهم چون تا ماهیت کار مشخص نشود، نمی‌شود اظهارنظر کرد. آنچه برایم مسلم است این است که اینکه بگویند مساله شخصی بوده، درست نیست چون دو نفر که با هم درگیری شخصی دارند فی‌البداهه چنین کاری نمی‌کنند بلکه یک پروسه‌ای دارد. اولاً در کل شخصی نبوده بلکه به دلیل مسائل وزارتخانه بوده.

- اما می‌شود گفت صنفی بوده یا سیاسی.

ممکن است انگیزه صنفی باشد یعنی طرف در ارتباط با یک اداره‌ای متضرر شده یا با او بد برخورد شده و کینه‌ای برایش ایجاد شده، بنابراین نمی‌توان گفت انگیزه‌اش سیاسی است ولی در هر صورت شخصی به حساب نمی‌آید.

-بعد می‌رود و مستقیماً وزیر را مورد جرح قرار می‌دهد؟

اگر این مسائل بود باید در یک زمینه‌ای دست‌کم چند بار با من مکاتبه می‌کرد، البته یک مکاتبه با من داشته اما به دست من نرسیده یعنی در روال معمول اداری مسوول دفتر به مخابرات استان تهران پاراف کرده که حتماً بررسی شود و اگر حقی از ایشان ضایع شده، بدهند و اگر از مدیری که مضروب شده بود، حقی ضایع شده پیگیری شود ولی بعد از آن بحثی وجود نداشته است، حتی بعد از طی دوره وزارت ایشان می‌توانست از من گلایه کند و بگوید در زمان شما این اتفاق افتاده و من متضرر شده‌ام. این روال معمولی است که معمولاً میان ما و شرکت‌ها جریان داشته که مثلاً گلایه می‌کنند که در زمان شما ما متضرر شده‌ایم و حالا اگر می‌شود به ما کمک کنید. خب من نامه می‌نوشتم و توضیح می‌دادم که من در جریان هستم که ایشان حقش این نبوده یا اظهارنظر می‌کردم که حق با ایشان هست یا نیست. حالا اینکه ترور بوده است یا نه باید بعد از انجام بازجویی‌ها مشخص شود.

-اما این حادثه در اردیبهشت‌ماه اتفاق افتاده و الان حدود چهار ماه از آن زمان گذشته است.

آنچه مسلم است با توجه به شرایط موجود کشور اگر انگیزه حادثه سیاسی بوده باشد، مسلماً اخبار دقیق و انگیزه ضارب منعکس نمی‌شود. پس نباید انتظار داشته باشیم که بگویند انگیزه طرف سیاسی بوده. طبیعی است که در این شرایط دستگاه‌های امنیتی بخواهند قضیه را عادی جلوه بدهند.

مخالف بودند و شکل کار را غلط می‌دانستند. البته با اصل کار موافق بودند چون اینکه مخابرات به بخش خصوصی واگذار شود کار خیلی خوبی بود اما درباره اینکه خیلی با عجله اتفاق می‌افتد و شاید حقوق دولت به او بازنگردد یا خصوصی‌سازی به آن شکل که باید اتفاق نیفتد، نظراتی وجود داشت. من هم محاسباتی از نظر قیمت و... انجام دادم و به دست درست است که نامه‌ای داده‌ام یا بعد از آن مواردی را منعکس کرده‌ایم و در بحث انتخابات هم یک فعالیت‌هایی داشتیم البته بنده مسائل فنی را دنبال می‌کردم اما خب طبیعتاً نتیجه‌اش سیاسی بود.

-شما در جریان بودید؟

اصلاً من مسوول این سیستم بودم و بحث‌های فنی را دو قسمت پیگیری می‌کرد؛ یکی آقای مهدی هاشمی و یکی بنده. البته ما ابتدا موازی هم شروع کرده بودیم و از هم خبر نداشتیم.

-بحث کاملاً فنی که به قول شما نتیجه سیاسی داشت.

ما هم فکر نمی‌کردیم به اینجاها برسد. خیلی مساله عادی بود و ما کار مخفی انجام نمی‌دادیم، اگر هم مخفی می‌کردیم از این جهت بود که رقبا اطلاعی نداشته باشند و کار رسانه‌ای و خبری نشود و دلیل دیگری نداشت و البته این کار را برای هر دو کاندیدای اصلاح‌طلب یعنی آقایان موسوی و کروبی انجام می‌دادیم تا بتوانند با نمایندگان‌شان در پای صندوق‌ها ارتباط داشته باشند و اگر جایی اتفاقی افتاد یا جایی کار خوب پیش می‌رفت، اطلاع بدهند. همه اینها در یک کار فنی درآمده بود و خیلی کار خوبی هم انجام شده بود زیرا ناظران هم با اینترنت و هم با اس‌ام‌اس این امکان را داشتند که بتوانند با ستاد تماس برقرار کنند. کار فنی خوبی بود اما با قطع همه ارتباط‌ها اطلاع‌رسانی ما به صفر رسید و این بحثی که آقای مشفق هم مطرح کرده درست است. ما حتی با خطوط ثابت تلفن هم نمی‌توانستیم با یکدیگر ارتباط داشته باشیم.

- دوستان سیاسی‌تان که سابقه امنیتی دارند در این باره چه نظری داشته‌اند؟

آنها کاملاً به قضیه بدبین‌اند.

- دوستانتان که در دولت قبل مسوولیت امنیتی داشتند اطلاعاتی نداشتند؟

نه، من با آنها بحثی نداشتم ولی کلاً افراد سیاسی که درگیر مسائل انتخابات در ۱۵-۱۰ماه گذشته بوده‌اند خیلی به موضوع بدبین‌اند اما افرادی که مثل ما یا کمتر از ما سیاسی‌اند معتدل‌تر با قضیه برخورد می‌کنند.

- صحبتی مبنی بر اینکه بعد از این قضیه برای شما محافظ بگذارند، نشد؟

نه، طبیعی است که چنین کاری نکنند.

- فرزندانتان حفاظت از شما را برعهده گرفته‌اند؟

البته آنها هم کار و زندگی دارند، ما خودمان باید حواسمان باشد البته من کمتر دانشگاه می‌روم، الان هم تابستان و دانشگاه‌ها نیمه‌تعطیل است و من هم هنوز کاملاً بهبود پیدا نکرده‌ام و طبق نظر پزشک باید استراحت کنم و فشار زیادی به خودم نیاورم.

-شما به دانشگاه بازمی‌گردید؟

بله، نمی‌شود که به خاطر یک اتفاق زندگی را تعطیل کرد.

-احتمال تکرارش را چقدر می‌دانید؟

نمی‌دانم چند نفر بوده‌اند یا یک فرد بوده است. خود دانشگاه هم حفاظت‌اش را زیاد کرده، دیگر هر کسی را راه نمی‌دهند. ما هم باید حواسمان را جمع‌تر کنیم و غیر از این کاری نمی‌شود کرد و ان‌شاءالله هم که اتفاقی نمی‌افتد.

-احتمال‌اش هست که شما از شکایت خودتان بگذرید و ضارب را مورد عفو قرار دهید؟

اگر من شکایت هم نمی‌کردم این طور افراد را افرادی قابل ترحم می‌دانم. حالا با هر انگیزه‌ای باشد چه خودش این کار را کرده باشد و چه آمر داشته باشد قابل ترحم است.

شکایت من هم به دلیل خواست همکاران و دانشگاه بود که بشود موضوع را پیگیری کرد چون اگر شاکی وجود نداشته باشد، پیگیری سخت می‌شود. حالا باید جلو برویم ببینیم چه می‌شود. البته اگر با این فرد برخورد نشود ممکن است دوباره چنین اقدامی کند یا دیگران بیایند عمل او را تکرار کنند و من از این جهت موضوع را دنبال می‌کنم وگرنه انگیزه شخصی ندارم.

-پس بیشتر شکایت شما جنبه اجتماعی و عمومی دارد که باید پیگیری شود؟

بله، من هم حرفم این است که شکایت نکردن من نباید به معنای پیگیری نشدن باشد. موقعی که چنین اتفاقی برای یک دانشگاهی و فردی که منصبی داشته، افتاده باید پیگیری کند حالا چه من شکایت بکنم و چه نکنم.

-کسی از میان دولتمردان بعد از این حادثه با شما ملاقات داشته است؟

چند نفری از دولتی‌ها وقتی من در بیمارستان بودم به عیادتم آمدند اما به لحاظ پیگیری نه ...

-شاید فراموش شده است؟

ظاهراً که این طور است، حالا اگر در جایی دارند پیگیری می‌کنند دیگر من در جریان نیستم. به هر صورت امیدوارم چنین مسائلی دیگر تکرار نشود چون بیش از آنکه فرد لطمه بخورد این فضای عمومی جامعه است که آسیب می‌بینند.

خب اغلب ما وزرا آب‌دیده‌ایم. کسی که وارد این عرصه‌ها می‌شود باید پوستش کلفت باشد. بعضی‌ها از برخورد من با ماجرا تعجب کرده بودند حال آنکه ما از قبل از انقلاب و به واسطه فعالیت‌های سیاسی با بسیاری از این مسائل برخورد داشتیم. علاوه بر اینکه کسی که پست سنگینی مثل وزارت را بر عهده می‌گیرد باید توقع بسیاری از این حوادث را داشته باشد. منتهای مراتب اثری که این حادثه در محیط دانشگاه داشته است خیلی نامطلوب بوده زیرا استادان و دانشجویان توقع چنین ناامنی را ندارند. من در چهره یکی از استادانی که چندین بار هم به عیادتم آمد اوج نگرانی را می‌دیدم بنابراین باید فکری برای این مسائل کرد. ذکر یک نکته را در اینجا خالی از لطف نمی‌دانم که بگویم بعد از لطف و رحمت خدا جالب‌ترین مساله برای من عکس‌العمل جامعه دانشگاهی بود. این عکس‌العمل پیش از آنکه یک عکس‌العمل سیاسی باشد یک واکنش عاطفی بود. چه از دانشگاه خودمان، چه از دانشگاه‌های دیگر و چه از میان مردم عادی، کسانی به عیادت